

Το ζήτημα της εικονικής παιδικής πορνογραφίας στην Κύπρο και ΕΕ

Μεταξύ ανοχής και ποινικοποίησης

Λίντα Φάουζι, Υποψήφια Διδάκτωρ Νομικής Σχολής Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου, Δικηγόρος, Πολύκαρπος Φιλίππου & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε.

Η Κυπριακή νομοθεσία οφείλει να προστατεύσει τους ανήλικους από τους κινδύνους που ελλοχεύουν στο διαδίκτυο αλλά, λόγω της ιδιαιτερότητας του συγχρόνου αυτού μέσου εγκληματικότητας, τα όρια του πραγματικού από του εικονικού έχουν σχεδόν εξαλειφθεί. Η εικόνα παιδικής κακοποίησης έχει λάβει άλλες διαστάσεις αφού πλέον αντικείμενο της δεν αποτελεί μόνο ο πραγματικός ανήλικος αλλά και η εικονική απεικόνιση αυτού. Η μελέτη ασχολείται με τον νομιμοποιητικό λόγο της προστασίας του ανήλικου από το έγκλημα της παιδικής πορνογραφίας στην περίπτωση που η εικόνα δεν είναι πραγματική, αντιμετωπίζοντας αυτήν την περίπτωση με την ίδια αυστηρότητα. Γεγονός το οποίο έχει προκαλέσει σύγκρουση, αφού υποστηρίζεται ότι η ανάγκη για ιδιαίτερη προστασία του ανήλικου από τα αδικήματα της παιδικής πορνογραφίας στην περίπτωση, καταπατά το δικαίωμα της ελευθέριας έκφρασης.

Το αδίκημα της παιδικής πορνογραφίας είναι έγκλημα με ιδιαίτερη ηθική απαξία και κοινωνική αποστρέφηση και ο νομοθέτης στην προσπάθεια να καταπολεμήσει το έγκλημα κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης του ανήλικου και να τον προστατεύσει, ενδέχεται να επιβάλει αυστηρότερα μετρά ή νομοθετικές ρυθμίσεις οι οποίες περιορίζουν τις ανθρώπινες ελευθερίες και δικαιώματα.

Στην Κύπρο για την έννοια του πορνογραφικού υλικού ισχύει ο γενικός ορισμός, όπως δίνεται από την Οδηγία 2011/93/ΕΕ^[1], όπου αναφέρεται ότι υλικό παιδικής πορνογραφίας συνιστά η αναπαράσταση ή η πραγματική ή εικονική αποτύπωση σε ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό φορέα του σώματος ή μέρους σώματος ανήλικου, κατά τρόπο που προδήλως προκαλεί γενετήσια διέγερση, καθώς και πραγματικής ή εικονικής ασελγούς πράξης που διενε-

γείται από ή με ανήλικο. Ο νομοθέτης δεν αντιμετωπίζει την περίπτωση της εικονικής παιδικής πορνογραφίας διαφορετικά, θεωρώντας ότι η παιδική πορνογραφία, ρεαλιστική ή εικονική, αποτελεί ποινικό αδίκημα και θιγεί την γενετήσια αξιοπρέπεια του ανήλικου.

Το παρόν άρθρο καταπιάνεται με την πρόνοια του Κυπριακού Νομού 91(Ι)/2014^[2], που ορίζει ως ποινικό αδίκημα την κατοχή εικονικής παιδικής πορνογραφίας και εξετάζει στον αντίποδα το ενδεχόμενο παραβίασης του δικαιώματος που ορίζεται στο άρθρο 19 του Συντάγματος, του δικαιώματος της ελευθέριας έκφρασης. Μέσα από την ανάλυση διεθνών απόψεων και νομοθεσιών, υποθέσεων καθώς και νομοθετικών ρυθμίσεων θα μελετηθεί το ζήτημα της εικονικής παιδικής πορνογραφίας και η αναγκαιότητα ποινικοποίησης ή όχι εικονικού παιδικού πορνογραφικού υλικού.

«το αδίκημα της παιδικής πορνογραφίας είναι έγκλημα με ιδιαίτερη ηθική απαξία και κοινωνική αποστρέφηση»

^[1] Οδηγία 2011/93/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2004/68/ΔΕΥ του

Συμβουλίου, ELI:

<http://data.europa.eu/eli/dir/2011/93/oj>

^[2] Περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Σεξουαλικής Κακοποίησης, της Σεξουαλικής Εκμετάλλευσης Παιδιών και της Παιδικής Πορνογραφίας Νόμος του 2014 (91(Ι)/2014),

Ποινικό Δίκαιο

I. Εικονική Παιδική Πορνογραφία.

Μέρος της συλλογής των Ιαπωνικών κόμικς και κινούμενων σχεδίων που ονομάζονται "Manga" απεικονίζουν ανθρώπους που φαινομενικά είναι κάτω των δεκαοκτώ ετών να επιδίδονται σε σεξουαλικές πράξεις. Ένα χαρακτηριστικό που υπάρχει σε αυτές τις εικόνες – σκίτσα, είναι τα μεγάλα μάτια που έχουν τα κορίτσια επειδή στην Ιαπωνία τα μεγάλα μάτια υποδηλώνουν κορίτσια στην εφηβεία^[3]. Αυτό αποτελεί μια περίπτωση εικονικού ανήλικου, όπου η εικόνα ενός ενήλικα δίνει την εντύπωση ανήλικου πετυχαίνοντας τη διέγερση ατόμων με αυτή τη σεξουαλική ιδιαιτερότητα, χωρίς την θυματοποίηση υπαρκτού ανήλικου. Μια άλλη μορφή εικονικού ανήλικου αποτελεί η εικόνα μέσω τροποποιημένου υλικού, όπου χρησιμοποιείται ως βάση το σώμα ανήλικου, για παράδειγμα η αλλοίωση μια φωτογραφίας με την αφαίρεση ρούχων, με τρόπο που προκαλεί σεξουαλική διέγερση ή να διενεργεί ασελγή πράξη, χωρίς αυτό στην πραγματικότητα να συμβαίνει^[4].

Η περίπτωση της εξ ολοκλήρου κατασκευασμένης εικόνας στον ηλεκτρονικό υπολογιστή συνιστά μια άλλη μορφή εικονικής παιδικής πορνογραφίας, στην οποία ο χρήστης δημιουργεί μια εικόνα ανήλικου που συμμετέχει σε σεξουαλική δραστηριότητα δημιουργώντας σεξουαλική διέγερση στα άτομα που έχουν αυτή τη σεξουαλική ιδιαιτερότητα. Η κατασκευή εξ ολοκλήρου της εικονικής παιδικής πορνογραφίας εκ πρώτης όψεως αποτελεί ένα έγκλημα χωρίς θύμα και δημιουργεί ανησυχίες ως προς την μη αναγκαιότητα της ποινικοποίησης της εικονικής παιδικής πορνογραφίας.

Σε αυτό το σημείο, θεωρείται απαραίτητο να διασαφηνιστεί το έννομο αγαθό το οποίο ο νομοθέτης προστατεύει με την καταπολέμηση των εγκλημάτων της σεξουαλικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης ανήλικων. Κατά την τέλεση του αδικήματος που περιγράφεται στο άρθρο 8 του Ν. 91(Ι)/2014 το έννομο αγαθό που προστατεύεται δεν είναι άλλο από

την προστασία της ανηλικότητας αφού κατά την τέλεση του αδικήματος προσβάλλεται τόσο η γενετήσια ελευθέρια όσο και η σωματική ακεραιότητα του ανήλικου^[5].

Στην εικονική παιδική πορνογραφία δεν υπάρχει πραγματικό θύμα ούτε παραβιάζεται άμεσα η γενετήσια ελευθέρια και σωματική ακεραιότητα του ανήλικου, επειδή η εικόνα είναι δημιουργήμα της τεχνολογίας είτε εξ ολοκλήρου είτε εν μέρη^[6]. Ο νομοθέτης στην περίπτωση της εικονικής παιδικής πορνογραφίας προστατεύει την ανηλικότητα η οποία κινδυνεύει έμμεσα ή ενδεχόμενα από την πράξη του αδικήματος^[7].

II. Νομικό πλαίσιο.

Το άρθρο 5 της Οδηγίας 2011/93/ΕΕ προστατεύει τους ανήλικους από τα αδικήματα της παιδικής πορνογραφίας, συγκεκριμένα οι μορφές του αδικήματος που θεσπίζονται μέσα από το άρθρο είναι η απόκτηση ή κατοχή υλικού παιδικής πορνογραφίας, η διανομή, διάδοση ή μετάδοση υλικού παιδικής πορνογραφίας, η προσφορά, παροχή ή διάθεση και η παραγωγή υλικού παιδικής πορνογραφίας. Η παιδική πορνογραφία ορίζεται στο άρθρο 2 της Οδηγίας ως κάθε υλικό που «απεικονίζεται παιδί να επιδίδεται σε πραγματική ή προσομοιωμένη πράξη σαφούς σεξουαλικού χαρακτήρα» και «κάθε υλικό στο οποίο απεικονίζεται πρόσωπο που εμφανίζεται ως παιδί να επιδίδεται σε πραγματική ή προσομοιωμένη πράξη σαφούς σεξουαλικού χαρακτήρα».

Η Οδηγία 2011/93/ΕΕ προβλέπει και προστατεύει τον ανήλικο από την εικονική παιδική πορνογραφία δίνοντας όμως την διακριτική ευχέρεια στα κράτη μέλη της να μην ποινικοποιούν την μορφή του αδικήματος στην περίπτωση της παραγωγής και κατοχής παιδικού πορνογραφικού υλικού για ιδιωτική χρήση, στην οποία εμφανίζονται παιδιά που έχουν φθάσει την ηλικία της σεξουαλικής συναινεσης (άρθρο 8 παρ. 3). Επιπρόσθετα, τα κράτη – μέλη έχουν την διακριτική ευχέρεια να μην θεωρούν ως παιδική πορνογραφία τις

«το έννομο αγαθό που προστατεύεται δεν είναι άλλο από την προστασία της ανηλικότητας αφού κατά την τέλεση του αδικήματος προσβάλλεται τόσο η γενετήσια ελευθέρια όσο και η σωματική ακεραιότητα του ανήλικου»

^[3] Masuchika Glenn. (2015). Japanese Cartoons, Virtual Child Pornography, Academic Libraries, and the Law. Reference and User Services Quarterly, 54(4), 54–60

^[4] Bower, D. W. (2004). Holding Virtual Child Pornography Creators Liable by Judicial Redress: An Alternative Approach to Overcoming the Obstacles

Presented in Ashcroft v. Free Speech Coalition. BYU Journal of Public Law, 19(1), 235–260

^[5] Δ. Μαρκάκη. (2008). Το προστατευμένο Έννομο Αγαθό στην Πορνογραφία Ανήλικων Προβλήματα Συρροής. Intellectum. Τεύχος 4

^[6] Βλ. 2

^[7] Βλ. 3

Το ζήτημα της εικονικής παιδικής πορνογραφίας

περιπτώσεις όπου το πρόσωπο που εμφανιζόταν ως παιδί ήταν στην πραγματικότητα ηλικίας 18 ετών ή άνω κατά τη στιγμή της απεικόνισης. (άρθρο 5 παρ. 7).

Ο Κύπριος Νομοθέτης με τον Νόμο 91(Ι)/2014, δεν ασκεί την διακριτική ευχέρεια που του προσφέρεται από την Οδηγία και τιμωρεί τόσο την περίπτωση της πραγματικής παιδικής πορνογραφίας όσο και την περίπτωση όπου εμφανίζεται ανήλικος ή η παράσταση είναι εικονική. Υπάρχουν κράτη – μέλη, όπως η Αυστρία, Κροατία, Γαλλία, που ασκούν αυτήν τη διακριτική ευχέρεια, θεσπίζοντας μικρότερες ποινές στις περιπτώσεις της εικονικής παιδικής πορνογραφίας και όπου υπάρχει συναίνεση από τον ανήλικο και άλλες που δεν ασκούν την διακριτική ευχέρεια που τους δίνεται όπως η Ιταλία, η Εσθονία και η Δανία^[8].

III. Η προβληματική της ποινικοποίησης της εικονικής παιδικής πορνογραφίας.

A. Ποινικοποίηση της εικονικής παιδικής πορνογραφίας και ελευθερία έκφρασης.

Το 1996, το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών, επηρεαζόμενο από τις αποφάσεις *Miller v. California*^[9], *New York v. Ferber*^[10], *Osborne v. Ohio*^[11], όπου καταδίκασαν τόσο την διανομή αλλά και την απλή κατοχή παιδικής πορνογραφίας, ψήφισε τον νόμο *Child Pornography Prevention Act of 1996* (CPPA), με τον οποίο ποινικοποιούσε ακόμη δυο νέες μορφές παιδικής πορνογραφίας, την εικόνα ανήλικου που δημιουργείται από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή και ασχολείται με

σεξουαλική δραστηριότητα και όπου είναι ή «φαίνεται» να είναι ανήλικος που ασχολείται με σεξουαλική δραστηριότητα^[12]. Το 2002 στην υπόθεση *Ashcroft v. Free Speech Coalition*^[13], η πλειοψηφία του δικαστηρίου υποστήριξε ότι η εικονική παιδική πορνογραφία δεν προκαλεί βλάβη στην ανηλικότητα αλλά περιορισμό στην ελευθερία έκφρασης και ότι ανά τους αιώνες η οπτική απεικόνιση ανήλικων σε σεξουαλικές δραστηριότητες είναι θέμα τέχνης ή μέσο έκφρασης μικρών και μεγάλων κοινωνικών θεμάτων^[14],^[15].

Υποστηρίζεται ότι με την ποινικοποίηση της εικονικής παιδικής πορνογραφίας παραβιάζονται συνταγματικά κατοχυρωμένα ανθρώπινα δικαιώματα και παραβιάζεται η ελευθερία της έκφρασης^[16] των καλλιτεχνών να δημιουργούν τέτοιες εικόνες για να εκφράσουν πολιτικές και κοινωνικές ανησυχίες ή περιορίζουν το δικαίωμα των παιδόφιλων στην φαντασία^[17]. Υφίσταται, η προβληματική ότι οι πρόνοιες που τιμωρούν τους δημιουργούς ή τους κατόχους εικονικού παιδικού πορνογραφικού υλικού παραβιάζουν δικαιώματα που οφείλει μια δημοκρατική κοινωνία να σέβεται και να προστατεύει^[18].

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπων Δικαιωμάτων (Ε.Δ.Α.Δ.) στην υπόθεση *Karttunen v. Finland*^[19], εξέτασε το θέμα των ορίων της ποινικοποίησης της παιδικής πορνογραφίας και του δικαιώματος της ελευθερίας έκφρασης. Μια καλλιτέχνης στην Φιλανδία, κατέβασε «ελευθέρως» παιδικό πορνογραφικό υλικό από το διαδίκτυο, θέλοντας να κάνει μια έκθεση με φωτογραφίες που απεικονίζουν ανήλικους σε εικόνες με σεξουαλική δραστηριότητα έχοντας ως στόχο την αύξηση

«Υποστηρίζεται ότι με την ποινικοποίηση της εικονικής παιδικής πορνογραφίας παραβιάζονται συνταγματικά κατοχυρωμένα ανθρώπινα δικαιώματα»

^[8] Akdeniz, Yaman. (2012). Freedom of Expression on the Internet, A study of legal provisions and practices related to freedom of expression, the free flow of information and media pluralism on the Internet in OSCE participating States. The Representative on Freedom of the Media Organization for Security and Co-operation in Europe Wallnerstrasse 6, 1010 Vienna Austria.

^[9] *Miller v. California*, 413 U.S. 15, 23 (1973).

^[10] *New York v. Ferber*, 458 U.S. 747 (1982)

^[11] *Osborne v. Ohio*, 495 U.S. 103 (1990).

^[12] S, Sternberg. (2001). The Child Pornography Prevention Act of 1996 and the First Amendment: Virtual Antitheses. *Fordham Law Review*. Volume 69. Issue 6. Article 14

^[13] *Ashcroft v. Free Speech Coalition*. 122 S.Ct. 1389 (2002).

^[14] Garber, J. B., Nussbaum, M. E., & Bare, V. M. (2011). To Charge or Not to Charge: How to Successfully Navigate Virtual Child Pornography Cases. *Reporter*, 38(2), 12–18.

^[15] Βλ. 1

^[16] Το άρθρο 19 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας και το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, προστατεύουν το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης.

^[17] G, Jennifer. (1996). Caught in the Web: Entrapment in Cyberspace. 19 *Hastings Comm. & Ent. L.J.* 157.

^[18] Βλ. 2.

^[19] *Karttunen v. Finland* App no 1685/10 (ECtHR, 11 May 2011).

Ποινικό Δίκαιο

της ευαισθητοποίησης για το θέμα αυτό, αφού το υλικό της έκθεσης ήταν άμεσα διαθέσιμο στο διαδίκτυο. Το δικαστήριο της Φιλανδίας καταδίκασε την κατηγορουμένη χωρίς κυρώσεις και κατάσχεσε το υλικό. Η κατηγορουμένη προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το οποίο αρχικά έκρινε ότι η καταδίκη και μόνο ήταν παραβίαση της ελευθερίας της έκφρασης, όμως η καταδίκη ήταν απαραίτητη γιατί το δικαίωμα της έκφρασης ενέχει περιορισμούς και σε αυτή την περίπτωση η αναγκαιότητα για το συμφέρον της κοινωνίας υπέρχε. Η εντυπωσιακή πτυχή της εν λόγω απόφασης ήταν ότι το Δικαστήριο έκρινε και αναγνώρισε ότι η διανομή και κατοχή της παιδικής πορνογραφίας είναι μια άσκηση ελευθερίας έκφρασης. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στην ως άνω υπόθεση δεν αναφέρθηκε στις θεμελιώδεις διακρίσεις της παιδικής πορνογραφίας, δηλαδή την παραγωγή, διανομή ή κατοχή παιδικού πορνογραφικού υλικού ενώ σύμφωνα με την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου των ΗΠΑ, *Osborne v. Ohio*, η διάκριση αυτή είναι βασική για τους λόγους της ποινικοποίησης των πράξεων αυτών, κυρίως στην περίπτωση της απλής κατοχής^[20]. Υποστηρίζεται επιπρόσθετα ότι η εικονική παιδική πορνογραφία βοηθά στην αδρανοποίηση και καταστολή των σεξουαλικών επιθυμιών των παιδόφιλων και δεν κινητοποιούνται να τελέσουν πράξεις ή να παρακολουθήσουν πράξεις με πρωταγωνιστές πραγματικά παιδιά.^[21] Η εκτόνωση των παιδόφιλων επιτυγχάνεται χωρίς να υπάρχει πραγματικό θύμα και μειώνοντας την κακοποίηση των ανήλικων. Επίσης, υποστηρίζεται ότι δεν υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της εικονικής παιδικής πορνογραφίας και της εξαπάτησης του ανήλικου για να συμμετέχουν στην συνέχεια στην παραγωγή τέτοιου υλικού με οιονδήποτε τρόπο, καθότι μπορεί να εξαπατηθεί και με άλλα μέσα όπως παιχνίδια ή ναρκωτικά^[22].

«Υποστηρίζεται επιπρόσθετα ότι η εικονική παιδική πορνογραφία βοηθά στην αδρανοποίηση και καταστολή των σεξουαλικών επιθυμιών των παιδόφιλων»

Τέλος, στην υπόθεση *Ashcroft* αναφέρθηκε το θέμα του διαχωρισμού της «αισχύροτητας» και της πορνογραφίας. Στη Ιαπωνία, όπως προαναφερθήκαμε υπάρχουν κινούμενα σχέδια και κόμικς τα οποία απεικονίζουν ανήλικους σε σεξουαλικές δραστηριότητες και δεν ονομάζονται παιδική πορνογραφία ή εικονική παιδική πορνογραφία γιατί δεν αποτελούν προϊόν ποινικού αδικήματος αλλά λογοτεχνίας και τέχνης. Στην περίπτωση όμως που το εν λόγω υλικό περιλαμβάνει στοιχεία αισχύροτητας τότε αυτό δεν αποτελεί τέχνη και η παραγωγή του εμπίπτει σε κυρώσεις. Ένα παράδειγμα είναι μια σκηνή από την ταινία του Hayao Miyazaki, το 1988, *My Neighbor Totoro* στην οποία ένας πατέρας κάνει μπάνιο με τις δυο ανήλικες κόρες του, σκηνή η οποία δεν χαρακτηρίζεται από αισχύροτητα αφού το κοινό μπάνιο με μέλη της οικογένειας ήταν σύνηθες φαινόμενο.^[23]

Β. Το έγκλημα της διανομής εικονικής παιδικής πορνογραφίας στην ΕΕ.

Μετά την απόφαση *Ashcroft* ξέσπασε μεγάλη διαμάχη αναμεσα στους ακαδημαϊκούς ως προς την ορθότητα της απόφασης. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ υποστήριξε ότι η εικονική παιδική πορνογραφία είναι ένα μέσο ενίσχυσης της πορνογραφικής συμπεριφοράς και εξαπάτησης ανήλικων, με στόχο την θυματοποίηση τους.^[24] Ο παιδόφιλος εκμεταλλεμένος την εικόνα ενός ανήλικου (ακόμη και αν είναι εικονική) υποκινεί άλλους ανήλικους να συμμετέχουν σε αντίστοιχες δραστηριότητες έχοντας περισσότερες πιθανότητες να εξαπατήσει το θύμα του, με αναπαράστασεις ανήλικων άρα ενήλικων^[25]. Η κατοχή εικονικής παιδικής πορνογραφίας ενδέχεται ως εκ τούτου, να χρησιμοποιείται ως μέσο εξαπάτησης ανήλικων και πρόσκληση σε συμμετοχή παραγωγής παιδικής πορνογραφίας. Επιπρόσθετα, οι παιδόφιλοι χρησιμοποιούν το παιδικό πορνογραφικό υλικό όχι μόνο ως μέσο διέγερσης αλλά ως σημείο αναφοράς για

[20] Walker, L. James. *Osborne v. Ohio* (1990). The First Amendment encyclopedia Presented, by the John Seigenthaler Chair of excellence in first amendment studies.

[21] Χ, Δημοπούλος. (2006). Εγκλήματα της Γενετήσιας Εκμετάλλευσης Ανήλικων: Εμπορία – Πορνογραφία- Κατάχρηση σε Ασέλγεια. Νομική Βιβλιοθήκη Αθήνα.

[22] Δ, Κιούπης. (2007). Η παιδική πορνογραφία στο διαδίκτυο. Νομική Βιβλιοθήκη.

[23] Βλ. 1.

[24] Wade T. Anderson. (2001). Criminalizing “Virtual” Child Pornography Under the Child Pornography Prevention Act: Is it Really What it “Appears to Be?”. University of Richmond Law Review. Volume 35/ Issue 2. Article 2.

[25] Βλ. 16

Το ζήτημα της εικονικής παιδικής πορνογραφίας

σεξουαλική δραστηριότητα αφού ο παιδόφιλος το αντιλαμβάνεται ως πραγματικό. Η επαφή του παιδόφιλου με το πορνογραφικό υλικό (συμβατικό ή εικονικό) του δημιουργεί την εντύπωση ότι δεν πρόκειται για ανθρώπους με αξίες και δικαιώματα αλλά αντικείμενα ηδονής^[26]. Αυτό θα αυξήσει την ανάγκη του για πραγματική επαφή με ανήλικο με αποτέλεσμα την σεξουαλική κακοποίηση ανήλικου ως μέσο ικανοποίησης.

Μια άλλη νομική πτυχή όσον αφορά το θέμα της ποινικοποίησης ή όχι της εικονικής παιδικής πορνογραφίας, είναι το θέμα της απόδειξης ότι το υλικό είναι πραγματικό και όχι εικονικό, καθιστώντας το έργο των διωκτικών αρχών για εξάλειψη της παιδικής πορνογραφίας, δυσχερές. Η τεχνολογία έχει προχωρήσει σε τέτοιον βαθμό που τα όρια μεταξύ πραγματικού και εικονικού έχουν εξαφανιστεί. Λαμβάνοντας υπόψιν, ότι το ηλεκτρονικό έγκλημα και κατά συνέπεια η παιδική πορνογραφία δεν έχουν σύνορα, δεν θα ήταν καθόλου εύκολο οι αστυνομικές αρχές να αποδείξουν την ύπαρξη ανήλικων στις περιπτώσεις υπαρκτών προσώπων και ο κατηγορούμενος θα μπορούσε να σπείρει την αμφιβολία στις δικαστικές αρχές ότι το υλικό που κατείχε δεν είναι πραγματικό αλλά εικονικό. Τέτοιο κενό θα οδηγούσε στην ατιμωρησία δραστών και θα αποτελούσε εύλογη αύξηση των κρουσμάτων αφού θα μπορούσαν να «γλιστρήσουν» από το γράμμα του νομού^[27].

Επίσης, δεν είναι τόσο αθώα ούτε η περίπτωση της απλής κατοχής εικονικού παιδικού πορνογραφικού υλικού, στην οποία ο παιδόφιλος δημιουργεί μονός του το υλικό για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του, χωρίς να το προωθεί και χωρίς να βλάπτει πραγματικό ανήλικο γιατί ενέχει τον κίνδυνο το εν λόγω υλικό, εκ παραδρομής να έρθει σε επαφή με ανήλικο και τότε θα θιγόταν η γενετήσια αξιοπρέπεια του ανήλικου^[28]. Όπως, αναφέρεται στο μέρος ΙΙΙ (Α) της παρούσας μελέτης η διάκριση αναμεσά στην κατοχή παιδικού πορνογραφικού υλικού με την παραγωγή και προώθησή υλικού παιδικής πορνογραφίας εί-

ναι βασική ως προς τους λογούς αναγκαιότητας της ποινικοποίησης της απλής κατοχής τέτοιου υλικού.

Η μείωση παραγωγής υλικού, πραγματικού ή εικονικού, που δείχνει ανήλικους να επιδίδονται σε σεξουαλικές δραστηριότητες, θα μείωνε την παιδική πορνογραφία και θα προστάτευε αποτελεσματικότερα τον ανήλικο από το να γίνει θύμα ως πρωταγωνιστής σε τέτοιο υλικό ή θύμα κακοποίησης από παιδόφιλο. Η εικονική παιδική πορνογραφία είναι μορφή συγκεκριμένης πρόκλησης στην τέλεση εκμετάλλευσης της παιδικής ανηλικότητας ή στην διέγερση πρόθεσης σε προσβολή του εννόμου αγαθού της γενετήσιας ελευθερίας του ανήλικου. Χρησιμοποιείται ως μέσο ψυχικού καταναγκασμού των ανήλικων και ως μέσο εξαπάτησης προκειμένου οι επίδοξοι θύτες τους να τα καταστήσουν πιο ευάλωτα, αφού οι ανήλικοι εξοικειώνονται στην πορεία με τη συστηματική θέαση του επιλήψιμου αυτού υλικού, καθότι το υπολαμβάνουν ως παίγνιο ή κάτι παραδεκτό, δεδομένου ότι συμμετέχουν ανήλικα παιδιά σε αυτό, με συνέπεια να αμβλύνονται οι αντιστάσεις τους.

IV. Εν κατακλείδι.

Το αδίκημα της παιδικής πορνογραφίας είναι από τα πιο ειδεχθή εγκλήματα, καθώς τραυματίζουν το θύμα, τόσο σωματικά όσο και ψυχικά και επιτρέπει την σεξουαλική εκμετάλλευση των ανήλικων. Η εικονική παιδική πορνογραφία, είναι προϊόν της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας και πιθανόν πολύτιμο όπλο συγκάλυψης των αδικημάτων με στόχο την σεξουαλική κακοποίηση ανήλικων. Ο νομοθέτης οφείλει να είναι πιο αυστηρός στα εγκλήματα που διαπράττονται κατά του πιο πολύτιμου αγαθού της κοινωνίας, των ανήλικων, ελέγχοντας την μάστιγα της παιδικής πορνογραφίας, ακόμη και αν η προσπάθεια αυτή παραβιάζει ανθρώπινα δικαιώματα που είναι συνταγματικά κατοχυρωμένα.

∴∴∴

«Η εικονική παιδική πορνογραφία είναι μορφή συγκεκριμένης πρόκλησης στην τέλεση εκμετάλλευσης της παιδικής ανηλικότητας»

[26] Βλ. 13 και 18.

[27] Βλ 16

[28] Βλ. 15